

त्रय्यसिंहतमं च श्वराजा भवितुर्महति ॥ वजिनं च नरैर्द्राणां नान्यच्चारक्षणात्परं ॥ १४ ॥ चातुर्वर्ण्यस्य धर्माश्चरक्षितव्या महीक्षिता ॥ धर्मसंकररक्षा च राज्ञां धर्मः स
नातनः ॥ १५ ॥ नविश्वसेच्च नृपतिर्न चात्यर्थं च विश्वसेत् ॥ पाङ्गुण्यगुणदोषांश्च नित्यं बुद्ध्यावलोकयेत् ॥ १६ ॥ द्विच्छिद्रदर्शनं नृपतिर्नित्यमेव प्रशस्यते ॥ त्रिव
र्गविदितार्थश्च युक्तचारोपधिश्च यः ॥ १७ ॥ कोशस्योपार्जनरतिर्यमैव श्रवणोपमः ॥ वेत्ता च दशवर्गस्य स्थानवृद्धि क्षयात्मनः ॥ १८ ॥ अमृतानां भवेद्भूताभूता
नामन्वेक्षकः ॥ नृपतिः सुमुखश्च स्यात्स्मितपूर्वाभिभाषिता ॥ १९ ॥ उपासिता च वृद्धानां जिततंद्रिरलोलुपः ॥ सतां वृत्ते स्थितमतिः संतोष्य श्वारुरुर्शनः ॥ २० ॥
नचाददीत वित्तानि सतां हस्तात्कदाचन ॥ असञ्च श्वसमादद्यात्सञ्चसु प्रतिपादयेत् ॥ २१ ॥ स्वयं प्रहतां दाता च वश्यात्मा रम्यसाधनः ॥ काले दाता च भोक्ता च शु
द्धाचारस्तथैव च ॥ २२ ॥ शूरान्भक्तान् सहायान्कुले जातान् रोगिणः ॥ शिष्टान् शिष्टाभिसंबंधान्मानिनो न वमानिनः ॥ २३ ॥ विद्याविदो लोकविदः परलोकान्व
वेक्षकान् ॥ धर्मे च निरतान्साधून्च लान्च लानिव ॥ २४ ॥ सहायान्सततं कुर्याद्राजा भूतिपरिष्कृतः ॥ तैश्च तुल्यो भवेद्भोगैश्च त्रमात्राज्ञयाधिकः ॥ २५ ॥